

Beszélgetni jó

Kibeszéljük magunkat — ez áll *Eszéki Erzsébet* most megjelent interjúkötetének címlapján, és úgy gondolom, aligha választhatott volna ennél vonzóbb címet a szerző. Mert beszélgetni jó. Ám manapság sem idő, sem energiánk nem jut rá, holott a szívünk mélyén szüntelenül arra vágyunk mindannyian, hogy egyszer végre jól kibeszéljük magunkat. Kivált, ha vannak még egyáltalán barátaink. Mert a hétköznapi hajsza nem kedvez a meghitt baráti beszélgetéseknek. Átkozottul hétköznapi teendőink és rohanásaink nem hagynak időt az efféle luxusra.

Hát most itt az alkalom. Olyan emberekkel „beszélgethetünk”, akiket jól ismerünk, ha nem is személyesen. Mert íróportrékat gyűjtött csokorba *Eszéki Erzsébet*, olyan írókét, akiknek könyveit ismerjük és szeretjük. *Eszéki Erzsébet* jó kérdező. Ugyanakkor véleménye van a szerzőről és az interjú lehetőségeiről is. Titokfejtő ő a javából, pontosan tudja, hogy mire való ez a műfaj. Csak arról faggatja alanyait, amiről a legszívesebben be-

szélnek, meg amiről a legszívesebben hallgatnának.

Tapintatosan könyörtelen — írja róla rokonszenves bölcsességgel a kötet utószavában *Bodor Pál*. Számomra is éppen e tapintatos könyörtelenség volt a legcsábítóbb a kötet olvasásakor. Hisz kit ne érdekelnének az írószobák apró titkai, az írói módszerek furcsaságai, a kisebb-nagyobb irodalomtörténeti és közéleti csemegék? Hogy miként lesz egy közepes újságíróból a mai magyar irodalom egyik legjelentősebb egyénisége, vagy hogy hogyan indult annak idején a később legendássá vált *Mozgó Világ*.

„Azzal a céllal kerestem fel magyar írókat, hogy portrét rajzoljak róluk. Hátha kiderül, ki hogyan gondolkodik a nyolcvanas évek második felében az irodalomról és a politikáról, a kortársakról és önmagáról” — írja *Eszéki Erzsébet*. Nos, *Galgóczi Erzsébet*, *Eörsi István*, *Simonffy András*, *Nádas Péter*, *Kornis Mihály*, *Konrád György* és a többiek is mind élvezetes beszélgetőpartnereknek bizonyultak.

Kovács Ildikó